

Co s tím, bratří?

Úvahy | 17.10.2010 @ 20.00

Nesleduji příliš vývoj událostí napříč církví* v celém jejím rozsahu. (Resp. toho, co se dnes za církev v ekumenické terminologii považuje.) Nemám proto komplexní informace o každém šelestu a špitu, uvažuji jen na základě informací, které se mne dotýkají, nebo prosvištěly kolem:

- Todd Bentley, hlavní protagonista tzv. Lakelandského vylití pomalu oprašuje svou rozvodem zdevastovanou pověst. S „procesem obnovy“ mu pomáhá Rick Joyner a jde jim to od ruky. Bentleyho služba Čechy nezasáhla. Ne tak tomu bylo např. v Austrálii (AoG).
- Pražská Konference probuzení hostila Trevora Meiera: Kanadského řečníka na volné letniční noze, pravděpodobně podobného loňskému Johnu Arnottovi (jen věhlas Trevorovi chybí).
- Na sklonku listopadu proběhne i v Hradci Králové The Global Leadership Summit (www.willowcreek.cz). Na velkoformátovém plátně budou promítáni velkoformátoví výřečníci: Bill Hybels (Rikitan), Jim Collins, John Maxwell a několik dalších. Tito „Hoši od vrbové řeky“ spojili své síly, aby nám sdělili, jak být co nejvůdcovitější vůdce, nejpodnikavější podnikatel, nejpastorovitější pastor, no zkrátka purpose driven, supr dupr free, cool, in byznysmen takykřesťan.

Proto se táži: Co s tím, bratří?

Začnu obšírněji od sebe, neboť mám zkušenost těchto dvou poloh:

Poloha 1: Přejde výřečník, nastoupí pisatel. A všechno co řekne zní tak pěkně, takže sám sebe překvapím, jak si s ním po chvíli poslouchání notuji. Dobře se poslouchá, dobře se čte a ve svých úvahách do mne pumpuje polaritu svého myšlení, svůj světonázorový klíč vlastní výroby. Jsem náhle nadšený, jsem pohlcen hlubokými pravdami tohoto muže. Že s ním někdo na základě Písma nesouhlasí? Kecy! K šípku s kritikem! Skeptik ať sípá svou skepsi do jiných uší. A navíc: Nesud' a nebudeš souzen!

Stal se ze mne zapálený učedník, jenže ne Kristův.

Poloha 2: Přejde výřečník, nastoupí pisatel. Rozhazuje rukama, hlásá své pravdy a nic, co říká, nezní na první poslech špatně. Chtěl by, abych hltal každé jeho slovo a sdílel jeho zápal, abych se podílel na jeho věci. Já však zaklapnu Bibli, uzavřu modlitbu, vyslechnu si výřečníka a odpovím:

„Ano, pastor by měl být dobrý vůdce sboru...jistě, je dobré usilovat o hlubší naplnění Duchem Svatým...ovšem, budeme evangelizovat tak, aby tomu lidé rozuměli...beze všeho budeme pěstovat dobré přátelské vztahy v rámci Církve...máš pravdu, Bůh má moc se postarat o materiální stránku našich životů...souhlasím, budeme chválit Pána, budeme vyhlížet Jeho příchod, budeme usilovat o duchovní dary, budeme se modlit, podřizovat autoritě. To vše

v rámci biblických parametrů. To je všechno? Co nového jsi nám sdělil?“

Jak jsem řekl, sám jsem zažil v různých situacích obě polohy. Ta první je devastující, druhá povznášející a bezpečná. Vede totiž k poznání Boha a toho, na čem záleží. Ano, cesta pokory, modlitby a Božího slova křesťana povznáší a přibližuje k Cíli, cesta sekularizovaného způsobu myšlení ve všech jeho soudobých podobách křesťana deformuje.

Sám pro sebe proto mám medicínu, která úspěšně ruší záňět falešného učení a bludu u jednotlivce: Nadhled podepřený svatým Písmem, upřímná láska v srdci, pokora a modlitba.

Kvůli Církvi se však znovu táži: Co s tím, bratří? Kdo má pokorně s biblí v ruce sledovat, jak výřečník manipuluje s mládeží? Kdo má pokorně s deskami zákona přihlížet modlářství svého lidu? Já ne! Kdo je však tak výborný sám o sobě, kdo je bezúhonný, aby šel a pobil zlo v církvi? Já rozhodně ne!

Apoštol Pavel měl za to, že jsou to právě lidé povolání do určitých služeb, kteří drží Církev zpříma s pohledem upřeným na Krista:

A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele,

aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti.

Pak už nebudeme nedospělí, nebudeme zmítáni a unášeni závanem kdejakého učení – lidskou falšou, chytráctvím a lstivým sváděním k bludu.

Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista.

[Ef 4,11–15a]

Takovou církev bych chtěl vidět: Pevné těleso věřících, kteří mají Bibli v ruce, modlitbu na rtu, pohled na nebi a nohy na zemi. Církev, která ví, že to, na čem opravdu záleží, není evangelizace, misie, hudba, tanec, růst, vize, byznys, vůdcovství, prožitek, image, poradenství, ani žádná jiná metoda či důraz, ale pouze a především naplňování Boží vůle. Kdo čteš, rozuměj, kdo nerozumíš, čti Bibli. Píšu takto tvrdě, neboť jsem zcela přesvědčen, že úplně všechno, co neukazuje na Krista, je hnůj.

<http://selah.diet/uvahy/co-s-tim-bratri/>